

РЕШЕНИЕ

№ 5645

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5709** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба с вх. № 18458 от 23.06.11.2020г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Комисия за защита на потребителите -гр. С., чрез процесуалния си представител от адв. А. срещу Решение на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7-ми състав, постановено по НАХД № 16296/2019г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №К-0049536/20.05.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазарите” към КЗП. С отмененото НП на [фирма],[ЕИК] са наложени 3 броя наказания „имуществена санкция“ всяка в размер от 500 лв.
С жалбата се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът счита, че не са допуснати твърдените от въззивния съд съществени процесуални нарушения, като твърди, че в настоящия случай не се касае за два АУАН и две НП за едно и също нарушение. В подкрепа на което твърди, че се касае за отделни нарушения, извършени спрямо отделни потребители, което е наложило издаването на повече от един брой НП. Оспорва се твърдението на СРС, че АНО не е провело пълно изследване на фактическата обстановка при установяване на нарушенията, поради което счита, че делото следва да бъде върнато за разглеждане на

районния съд в друг състав. Изразява несъгласие по наведения от съда извод за невъзможност да се прецени приложението на института за маловажност на деянието по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП. В условията на алтернативност, се иска връщането на делото на СРС за разглеждане от друг състав. В случай, че съдът отхвърли касационната жалба и от ответника по касация бъде направено искане за присъждане на адвокатско хонорар, то прави възражение за неговата прекомерност и моли да бъде намалено до предвидения в закона минимум. При проведено открито съдебно заседание по делото касаторът - КЗП, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирана е молба от 24.07.2020г., с която се поддържа касационната жалба.

Ответникът - [фирма], редовно призован, не се представлява по делото. Не дава становище по жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а решението на СРС за валидно, допустимо и правилно, и като такова счита, че следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното: По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна/основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е установил следната фактическа обстановка: При проверка, извършена на 19.01.2019г. в хотел „В.“, [населено място], к.к. П. бани и представени документи на 24.01.2019г. в КЗП за което бил съставен АУАН №К-0049536, било установено, че:

1. [фирма] в качеството си на регистриран туроператор, съгласно Удостоверение за регистрация № РК-01-7311 от 03.09.2014г., не бил изпълнил задължението си, преди пътуващият Е. Н. да бъде обвързан от договор за туристически пакет, да му представи Стандартен формуляр за предоставяне на информация, съгласно Приложение №2 към чл.82, ал.1, хипотеза 2 от Закона за туризма (ЗТ), като нарушението било извършено на 17.01.2019г. в, поради което на осн.чл.194 ал.1, вр.чл.82 ал.1 хип.2 от ЗТ, на дружеството е наложена „имуществена санкция“ от 500 лева;

2. [фирма] в качеството си на регистриран туроператор, съгласно Удостоверение за регистрация № РК-01-7311 от 03.09.2014г., е предоставил на пътуващият Е. Н., преди да бъде обвързан от договор за туристически пакет, информация за туристическия пакет, в която липсват част от задължителните реквизити, които са приложими (т.1 б. ”б”, “в”, “з”, т.4, т.7, т.8 и т.9), в нарушение на чл.82, ал.1, хипотеза 3 от ЗТ, като нарушението било извършено на 17.01.2019г. преди подписване на договора за туристически пакет, поради което на осн.чл.194 ал.1, вр.чл.82 ал.1 хип.3 от ЗТ, на

дружеството е наложена имуществена санкция от 500 лева;

3. [фирма] в качеството си на регистриран туроператор, съгласно Удостоверение за регистрацията № РК-01-7311 от 03.09.2014г., е сключил договор за туристически пакет с потребителя Е. Н., който не съдържа част от задължителните реквизити, а именно информация по чл.82 ал.1 от ЗТ (т.1 б. "б", "в", "з", т.2, б. "а" и "б", т.5, т.7 и т.8), в нарушение на чл.84, ал.1 от ЗТ, като нарушението било извършено на 17.01.2019г., когато е сключен договора с Е. Н., поради което на осн.чл.194 ал.1, вр.чл.84 ал.1 от ЗТ, на дружеството е наложена имуществена санкция от 500 лева.

Въз основа на горните констатации е издадено атакуваното НП №К-0049536/20.05.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазарите“ към КЗП.

За да отмени НП, СРС е приел, че са налице съществени процесуални нарушения на процедурата по издаването му, довели до нарушение правото на защита на наказаното лице. Съдът е констатирал, че на [фирма] са издадени и връчени два броя НП, а именно - НП №К-0049536/20.05.2019г. (оспореното в настоящото производство) и НП № К-0052674 от 20.05.2019г./лист 35/ за три идентични нарушения с идентична фактическа обстановка, поради което следва да се приложи забранителната хипотеза на чл. 17 от ЗАНН. Направил е извод, че АНО е наложил две отделни наказания за едно нарушение на чл. 82, ал.1 от ЗТ., с което е нарушил чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводът на въззивния съд във връзка с нарушението на чл. 17 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на [чл. 17 от ЗАНН](#) никой не може да бъде наказан повторно за нарушение, за което вече е бил наказан с влязло в сила наказателно постановление или акт на съд.

По отношение на [фирма] са издадени 2 броя наказателни постановления НП №К-0049536/20.05.2019г. и № К-0052674 от 20.05.2019г. - двете от една и съща дата.Цитираните НП са издадени при абсолютна идентичност на описаните в тях три броя нарушения. Неоснователно в твърдението на касатора, че същите са издадени за извършени нарушения по отношение на отделни потребители. Видно от съдържанието им същите са издадени по отношение на г-жа Е. Н.. С оглед на това еднакво описание на нарушението в двете НП, правилен се явява изводът на СРС за нарушение на принципа *ne bis in idem*, уреден в [чл. 17 ЗАНН](#). Посочената пълна идентичност в описанието на нарушението в конкретните 2 броя НП, навежда на извод, че АНО недопустимо и в нарушение на [чл. 17 ЗАНН](#) е наложил 2 отделни наказания за едно и също нарушение. Тази констатация е достатъчна да обоснове отмяна на НП само на това основание поради допуснато в хода на административно-наказателното производство съществено процесуално нарушение.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, направеното от касатора искане за присъждане на разноси се явява неоснователно и такива не следва да се присъжда.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7-ми състав,
постановено по НАХД № 16296/2019г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.